

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Cez dvajset let.

Kakor ves svet vé, hoteli so pred par leti mariborski bogoslovci poprositi veleč. kn. šk. ordinarijat, da bi se v semenišči vsi predmeti, dosihdob razkladani v nemškem jeziku, prednašali v slovenščini; kakor naj bi bile tudi „meditacije“ slovenske. To povsem pravično, času primerno prošnjo, ki se bogoslovcem z ozirom na Ljubljano ni bila dovolila, ponovilo je lani več dekanijskih konferenc iz živega prepričanja, da je slovenski jezik, ki lavantinskemu duhovniku v njegovem praktičnem življenju skoro izključljivo rabi, ker lavantinska škofija nema niti jednega nemškega svečenika, — da je torej ta domači jezik gotovo bolj na mestu kot učni jezik, nego li nemški.

Ali tudi to prošnjo odbilo je kn. šk. redništvo in sicer zdaj ne z ozirom na Ljubljano, ampak kot razlog račilo je navesti sledeče: „Sedanji učni red v bogosl. semeniščih — avstrijskih — je utrjen na dogovore škofovskega shoda v Beči l. 1856. Dogovorilo se je tudi to, da se zamorejo spremembe sedanjega načrta delati le tudi v mejsebojnem porazumljenju škofov.“ Ti ukrepi škofovskega shoda (bere se v Aichnerjevem „compendium juris eccl.“ pag. 523.) postali so l. 1858 nekako juris publici za (avstrijsko) cerkev. — Dasi mi spoštujemo cerkvene določbe in zakone, vendar si glede na odgovor veleč. kn. šk. ordinarijata ne moremo kaj, da ne bi opomnili sledeče: Pred vsem moramo omeniti, da dr. Aichner, navajajoč posamne točke rečenega dunajskega škofovskega shoda iz l. 1856. nikjer ne govori o nemškem učnem jeziku, temveč pravi lit. b. tako-le: „Praellectiones theologicae exceptis iis, quae doctrinam pastorem catecheticam et eloquentiam sacram attinent, sermone latino habendae sunt.“ Pastiroslovje, katehetika in govornništvo je v Mariboru itak slo-

vensko — drugi predmeti morali bi torej razlagati se latinski*); nikjer ni govora o nemškem jeziku. Če se torej v mariborskem semenišči v mnogih predmetih namestu „oficijelne“ latinščine, predpisane učnim jezikom l. 1856, rabi nemščina, mislimo, daje eo ipso že spremenjen „učni red“.

Pa — recimo, da je nemški učni jezik bil proglašen l. 1856 v Beči veljavnim na bogosl. učniščih — kar po Aichnerji ni istina — usojamo si potem povprašati: kako je to, da je vendar ranjki naš slavni Slomšek upal si spremeniti učni red, (zadevajoč bodi-si latinski, bodi-si nemški jezik) s tem, da je uvedel slovenski učni jezik? — Da Slomšek dotičnih določeb ne bi bil poznal ali da bi bil vedoma cerkvene zakone z nogami teptal, menda nihče ne bo trdil; vedeti je moral, kar so sklenili avstrijski škofje na Dunaji l. 1856. — Letos je namreč uprav dvajset let, kar je g. kanonik Fr. Kosár dal na svetlo nemški Slomškov životopis, in v tej knjigi iz l. 1863. čitamo na str. 259. opazko pisateljevo: „Gegenwärtig werden folgende Gegenstände — v marib. bogosl. semenišči — in slovenischer Sprache vorge-tragen: Im 1. Jahrgange die Erklärung der Vulgata des alten Testaments und die hebräische Sprachlehre. — Im 2. Jahrgange die Erklärung der Vulgata des neuen Testaments. — Im 4. Jahrgange die Pastoral, Katechetik und Liturgik (kar je še sedaj slovenski) . . . nicht minder werden die täglichen Meditationen und jährlichen Exercitien in slovenischer Sprache abgehalten.“ — Torej že pred dvajsetimi leti bila je slovenščina v mariborskem semenišči poleg latinščine (in nemščine v jedinej

cerkvene zgodovini v tretjem letu) učni jezik; že pred 20 leti je bil naš jezik sposoben spoznan za predavanje bogoslovskih abstraktnih ved. Ad hoc piše č. g. kanonik Kosar v imenovanej knjigi na citirane strani tako: „... mehrere Professoren ihre Fächer in der Muttersprache vorzutragen wünschten, und er im Prinzipie wol selbst dafür war, besorgte er gleichwol, dass durch eine voreilige Anwendung der Muttersprache auf so transcendente Gegenstände der Hauptzweck der theologischen Studien leiden könnte. . . . Und erst als er sich auch hier auf evidente Weise überzeugt hatte, wie leer und nichtig alle Declamationen der Gegner über die noch nicht genügende Bildung unserer Muttersprache zu Schulzwecken seien, gab er sich zufrieden.“ —

Kako se torej strinja omenjeni sklep iz leta 1856. z ravnanjem Slomškovim in oboje z dandanes obstoječimi razmerami v mariborskem semenišči gledé učnega jezika — o tem bi radi videli uganko rešeno.

Ker se bode letos obhajala diecezna sinoda, upamo, da merodajni in pogumni možje o tej premenitni stvari ne bodo molčali.

Sicer pa treba, da v tem oziru tudi druge slovenske škofije povzdignejo svoj glas, posebno bi bilo želeli, da Ljubljana, središče Slovenije, pripomore, da naš materni jezik dobode tudi na bogoslovskih licejih skoro svojo veljavo — v prid učečim se gojencem-svečenikom ter v čast naši slovenski domovini!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. aprila.

V sredo dognala se je v državnem zboru specialna debata o česko-moravske trans-

LISTEK.

Stotnikova hči.

(Roman A. S. Puškina, poslovenil —r.)

I. Poglavlje.

Gardin naddesetnik.

Moj oče, Andrej Petrovič Grinev, bil je v mladih letih častnik pod generalom Minihom, ter zapustil je službo 17. leta v činu podpolkovnika. Dosihdob živel je v svojej Simbirskij vasi, kjer se je oženil z Avdotijo Vasiljevno Ju., hčerjo obožanega plemenitaša. Nas je bilo devet otrok. Vsi moji bratje in sestre pomrli so v otročjih letih. Jaz sem bil zapisan naddesetnikom (seržantom) v semenovski polk po mil

verzalki. Pri členu 8., kateri določuje, da se ima oddajanje stavbe prepustiti vladi, unela se je bila živahna debata, katero so levičarji s posebno slastjo netili, kazoč na afero Kaminskijevo ter so hoteli iz te prilike kovati nezaupnico vladi. A dasi je bila levica združena, ter jo je podpiral tudi klub Coroninijev in poslanec dr. Tilser, vzprejel se je ipak pri poimenskem glasovanju člen 8. v vladi ugodnej obliki s 156 proti 145 glasom; in tako se je dogodilo s tem glasovanjem ravno nasprotno, kar so želeli in nameravali levičarji: izjavilo se je namreč vladi zaupanje.

Včeraj zbornica ni imela seje, ker so se ministri udeležili budgetne debate v gosposkeji zbornici; pač pa so se sešli razni odseki, mej temi železnični in odsek za kazenski zakonik.

Klub zjedinjene levice in klub liberalnega osredja imela sta že posvetovanja glede debate šolske novele. Prvi sklenil je soglasno, da bode glasoval proti specialni debati, proti §. 48. (zadevajoč vero ravnateljcev), proti §. 75. (izjemne določbe) ter v tretjem čitanju proti celemu postavi. Klub liberalnega osredja pa svojih posvetovanj o tej zadevi ni še dognal k koncu.

Te dni odposlali so občinski predstojniki šlezjskega okraja Freistadt-a peticijo do deželnega predstojnika Marquis-a de Baquehem, proseč za ravnopravnost poljskega jezika v poljskih uradih. Temu vzgledu sledili so tudi predstojniki drugih občin ter so oddali jednake prošnje. Prisiljeni so k takemu skupnemu ravnanju, ker prošnja posameznika prav nič ne hasne. Tako je na pr. prosil jeden županov nadređeno mu okrajno glavarstvo, da naj se mu odloki in naročbe do občine pošiljajo v poljskem jeziku, a glavarstvo mu je to prošnjo odbilo in sicer — v nemškem jeziku.

Vnanje države.

Črnogorski minister notranjih stvari, videvši, da se v Črnej Gori internirani ustaši večkrat in samovoljno oddaljujejo od svojih bivališč, zaukazal je z obznanilom, da je insurgentom brez posebnega privoljenja pristojne oblasti ostro zabranjeno odstopati se iz njihovih bivališč, preteč jim ob enem s hudimi kaznimi. Ta ukaz poslal se je vsem kapitanom, da ga obznani in razobesijo. — Zadnje čase ponavlja se pogostokrat vest, da se je te dni v Cetinji knez Karageorgjević zaročil s starejšo hčerko kneza Nikite, princeso Zorko.

Srbski kralj Milan podelil je našemu prevetlemu vladarju Franju Josipu veliki križ belega orlovega reda, kateri bode poslanik dr. Kristić izročil tekom prihodnjih dni ob enem z lastnoročnim pismom svojega kralja v posebnej avdijenci. — Ministerski svet pod predsedstvom kralja in v navzočnosti metropolita je sklenil, da se bodo, ako bi se škofje ne udeležili v kratkem sklicane synode, njihovi eventualni protesti smatrali za ostavko ter da bi se imele takoj prirediti volitve novih škofov. — Pri večerajšnji volitvi bil je najbrž izvoljen arhimandrit Nestor, kateri se bode v nedeljo konsekriral. — Napadovalka Helena Marković poskušala se je usmrtiti; trdi se celo, da je že umrla za ranami.

V državnem sovetu ruskem, bavečem se z urejenjem verskih vprašanj, podlegli so strogi pravoslavni. Sklenilo se je namreč, da se ima razkolnikom, starovorcem in drugim sektam pripoznati popolna verska svoboda. Članovi teh verskih strank

bodo v bodoče svoja bogočastna opravila lahko imeli v svojih cerkvah in po svojih obredih, ne da bi bili izključeni od javnih uradov. Temu ukrepu predidode debate so imele jako živahen značaj. Mej drugimi zavzel se je knez Dondukov-Korsakov toplo za staroverce, poudarjaje krivico, da se pustje cela okrožja, ki so, kakor Kavkaz, sedaj predzidje ruske države, v tako podložnem in sitnem položaju. Ta ukrep državnega sveta, ki bode v prid več nego 15 milijonom ljudij, zadobil bode baje v kratkem carjevo potrjenje. — Iz Petrograda prinaša „Pol. Corr.“ navdahnjen dopis, izražujoč obžalovanje nad stvarmi, kakor stoje zdaj v Bolgeriji, ter grajač postopanje ruskih generalov-ministrov. Vlada ruska se v tej zadevi neče prenačiti ter še vedno pričakuje, da bode knez Aleksander, ako se obrne preko vseh spletkarij do naroda bolgarskega, še lahko nadvaladal situacijo.

Dopisi.

Iz Maribora 12. aprila. [Izviren dopis.] Z neimenovanjem c. kr. okrajnega glavarja namesto Paviča, kateri se je mimogredoč povedano vse hvale vredno vedel, vzdržuje nas visoka vlada v neprestanosti. Sicer dobro vemo, da ne dobimo moža našega mišljenja, pa vsaj toliko upamo in pričakujemo, da nam da pravičnega in nepristranskega; in toliko imamo vendar pravico zahtevati, da bo prihodnji glavar tudi jezika zmožen, katerega ogromna večina prebivalstva govori. To so sicer samo ob sebi umevna zahtevanja in mi skromni Slovenci se s tem že zadovoljimo. Ipak se je vlada do sedaj še premalo na to ozirala, ali je uradnik tudi slovenščine zmožen; to nam svedoči nastavljanja dr. Leitnerja in dr. Winklerja, katera sta oba dva konceptna politična uradnika in nobeden slovenščine kos.

Jedini tukajšnjih političnih uradnikov, komisar Kankovski, je narodnega jezika zmožen, tudi pisarsko osobje malo ali nič slovenski ne zna. Kaki predzreži so celo mej diurnisti okrajnega glavarstva, vam hočem jeden slučaj povedati. Pri volitvi v okrajno zastopstvo je gosp. komisar Kankovski postavil nekega diurnista za vratarja, da bi ondu zaščitil nepoklicanim ustop v sobano in sploh, da se nepostavnosti ne bi godile. In kaj mislite je ta človek storil? Na vse kriple je pri vratih agitiral in celo slovenskim kmetskim volilcem listke iz rok trgal in z drugimi zamenjaval, rekši, da ti na tem lističu napisani, od slovenske stranke priporočani kandidati ne veljajo nič. Pričakovalo se je, da bode ta nesramen človek iz službe izpuščen, ali prevarili smo se; on še vedno slušbuje. Tako nepravilno ravnanje nas napolnuje s strahom in nezaupljivostjo in vzbuja v nas sumnjo, da se take nerednosti brez kazni dopuščajo in s tihim zadovoljstvom odobravajo. Kako bi si inace mogli raztolmačiti, da ga neso spodili, ako je iz lastnega nagiba agitiral. Nek drugi uradnik, kateri si je pridobil mnogo zaslug pri prejšnji takozvane liberalnej vladi, in katerega so tudi njega privrženci pred nekoliko leti za odlikovanje v „Marburgerci“ predložili in priporočali,

(govori se, da ne brez njegovega znanja) neče zapustiti službo, dasiravno že 40 let slušbuje; hoče po vsej sili, da se mu podari red za zasluge. Mi mu sicer ne zavidamo toliko zaželjeno odlikovanje, ali vprašati moramo vendar, je-li ima sedanja vlada, k

tacija, katero je poslal njegov učenec mil. tržaški škof in katero je vodil kanonik tržaški dr. Šust, dalje okoli petdeset duhovnikov, spremljajoči svojega dražega prijatelja in nepozabljivega učitelja, ki je imel nad tisoč hvaležnih učencev. Vsi ti hvaležni mu za nauke in žalujoči za svojim dragim učiteljem, da je je tako kmalu in nepričakovano zapustil, prišli so iz ravne Furlanije, izpod sivega Triglava in Soške Doline, iz Vipavskega kraja, sivega Krasa, ter puste Istre, vsi ti, da mu skažejo zadnjo čast ga spremijo na poslednjem potu — na pokopališče. Za duhovniki so šli zopet bogoslovci in za temi predstojniki raznih uradnih goriškega mesta, okrajni glavar baron Rechbach, deželni glavar vitez Pajer, župan goriški dr. Mavrovič, zastopniki sodnih in državnega pravdnistva, profesorji gimnazije in realke, predstojnik sinagoge goriške in mnogo drugih častnih gospodov; za temi gojenke šolskih sester „Notre Dame“ s svojimi učiteljicami, učenke zavoda gluho-nemih tudi z učiteljicami, in mnogo družega občinstva. — Povsod, koder se je pogreb pomikal, je bilo vse polno opazujočega občinstva.

Sprevoda je bila dolga vrsta, spremljajoča ga do hladnega groba; mrak se je že ulegal na zemljo, ko so ga deli v mrzlo jamo, tišina se je polastila vsacega in vladala na tem tistem kraju in nebo je bilo oblačno, kakor da bi celo ono žalovalo, da je umrl predragi.

Iz Radoslavec pri Mali Nedelji dne 11. aprila. [Izviren dop.] Že tri mesece je minulo, odkar smo imeli tukaj volitev novega občinskega odbora, a župana še vender ni.

Glavni vzrok, da se volitev zdaj od Poncija do Pilata nekje po Gradcu kota, krivi so tukajšnji tihotapski nemčurčki, kateri so vsem drugim kakor brat bratu podobni in jednaki. Nam se nehote dozdeva, da je tukajšnje slav. c. kr. okrajno glavarstvo radostno vzprejelo „bešverdo“ tukajšnjega cotara in na pol-eksekutorja Kovačovega Zepelna, že vsled tega, ker je volitev bila slovenski osnovana in izpeljana. Vsi drugi v pritožbi naštetih vzroki so ničevi in se od volilne komisije in volilcev stokrat dokaže, da so lažnjivi.

Dalje je tudi tukajšnjemu c. kr. okr. komisarju dobro znano bilo, da so podpisi v pritožbi bili ponarejeni ter podpisani celo od neposestnikov, toda tu ni šlo za dokaz resnice, marveč zato, da se volitev ovrže in nekdo zasluži par grošev.

Uzrok pa, da občine na podlagi volilnega reda volitev same opravljajo, je od jedne strani slaba gospodarska razmera, katere je prouzročila grozna lanska toča, od druge pa draga plača, katero so si uradniki pri zadnjih volitvah računili.

V dokaz naj služi to, da je v tukajšnji občini M., katera nema niti 300 prebivalcev, zaračunal si neki uradnik 24 gld. za volitev, ki jo je morebiti v pol ure opravil.

pečatil ga v zavitek z mojim potnim listom, snel je očala in podal meni pismo rekoč: „Tu imaš pismo k Andreju Karloviču P., mojemu staremu tovarišu in drugu. Ti greš v Orenburg, da boš služil pod njegovim načelstvom.“

Tako so se razrušile vse moje prijetne nade. Namestu veselega petrogradskega življenja čaka me dolgčas v pustej in oddaljenej deželi. Služba, katere sem se prej tako veselil, spremenila se mi je v težko breme. Kaj sem hotel; ustavljati se bi tako nič ne pomagalo! Drugo jutro stal je že pred vrati popotni voz, na katerega so naložili moj kovčeg, omarico s čajnim posodjem, veliko zalogo žemelj in paštet, poslednji znaki materinskega laskanja.

Roditelji so me blagoslovili. Oče mi je rekel: Z Bogom Peter! Zvesto služi, komur boš prisegel; poslušaj načelnike, a ne prilizuj se jim; ne usiluj se v službo, a službi se tudi nikdar ne odteguj; in pomni prislovico: „Varuj obleko, kadar je nova in čast, kadar si mlad.“ Mati je pa v solzah priporočevala meni varovati zdravje in Saveljiču gledati na njenega otroka. Oblekli so mi zajčji tulup (kožuh) in na vrh še lisičji kožuh. Sedel sem s Saveljičem na voz in odpravil se na pot; solze so mi tekale po licih.

(Dalje prih.)

No ta vsota je za itak že prazno občinsko možno precej občutljiv cvenk.

Slavno c. kr. okr. glavarstvo bi naj raji v že objavljene dneve, o času volitve pošiljajo svoje komisarje kot čuvarje postave o postopanju volitvenega reda in potem bi bil storjen križ čez take ničeve pritožbe, katerim je največ uzrok — častilakomnost in strast. — Ant. B . . . č.

Iz Celja 9. aprila [Izv. dop.] Veselica, ki bi imela biti že 4. marca, preložila se je zaradi smrti gospoda dra. Kočevarja na včerajšnji večer. Obiskovalcev je bilo mnogo in udeležili so se tudi narodnjaki iz Laškega trga, št. Jurja, Šmarja, Savinjske doline itd., počastila sta nas tudi novo imenovana notarja za Šuštanj in Sevnico, gg. Kačič in Vršec. S pesnijo „Slovenec“ so g. pevci, okoli 20, začeli veselico. Z veselim srcem smo poslušali potem novo pesen g. dra. Ipavica, katero je skladatelj sam na glasoviru spremljal. Morala se je ponavljati. Gospici Ipavičevi igrali ste po petji izvrstno na glasoviru. Gospod profesor Kosi nas je s šaljivim govorom o dolgem času jako kratkočasil. Zadnja točka programa bila je tombola. Se ve, da tudi ples ni izostal in razšli so se gostje danes za rano. Akoravno je bilo slabo vreme, vender je bilo mnogo gospij in gospodičin navzočih. — Čudno se nam zdi, da se c. kr. uradniki tako bojzljivo ogibajo Čitalnice, akoravno se to društvo ne peča s političnimi zadevami.

Iz Krškega 12. aprila. [Izv. dop.] Jako delavni odbor našega „Bralnega društva“ napravil je 8. t. m. zopet veselico, katera se je mej vsemi letošnjimi najbolje obnesla. Bila je jako dobro obiskana. Tudi nekaj tujcev se jo je udeležilo (iz Brežic, Kostanjevice in Vidma). Uspeh bil je sijajen. Boljšega se skoro ni moglo pričakovati, ker porok so nam izvrstne moči, katere imamo ravno sedaj tu na Krškem. — Program, čegar posamezne točke so se z veliko natančnostjo izpeljale, bil je dokaj zanimiv. Prva točka bila je krasna srbska pesem: „Nek dušman vidi.“ To lepo Jenkovo skladbo je naš pevski zbor jako izborno in z največim navdušenjem pel

— (Premembe v Lavantinskejši škofiji.) Umrli je v Strojni na Koroškem gosp. Janez Cocaj. Gosp. Anton Jaric, župnik v Trebonjem, gre v pokoj.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celje 12. aprila. Danes se je tukaj konstituiral slovenski odbor za 600letno habsburško slavnost in za priprave dostojnega sprejema presvitlega našega cesarja.

Dunaj 13. aprila. Dr. Ferjančič, c. kr. pristav na Ptui, imenovan je državnega pravdnika substitutom v Rudolfovem.

Dunaj 12. aprila. Mestno glavarstvo v Požunu poroča: Spongo so ujeli; leži ranjen v bolnici.

Pariz 13. aprila. Časopis „Voltaire“ hoče vedeti, da je vlada sklenila mej 19. in 30. aprilom petprocentno rento znižati na štiri in pol percenta.

Bordeaux 13. aprila. Vojaški oskrbovalni zavod z mnogim živežem in zalogami krme (fourage) uničen po požaru, ki je sinoč ob 6. uri še trajal. Uzrok požara nepoznat.

Umrli so v Ljubljani:

11. aprila: Anton Toni, kajzarjev sin, 7 let, Illova št. 19, za osepnicami. — Melhior Živic, dninarjev sin, 4 mesece, Kurja vas št. 13, za božastjo. — Ana Bruner, 18½ let, Mestni trg št. 17, za jetiko. — Hedvika Kotlovšek, nadpaznikova hči, 1 leto in 11 mesecev, Ulice na Grad št. 10, za božastjo. — Ana Rider, hišna posestnica, 68 let, Gledališke ulice št. 5, za otrpnenjem možganov.

12. aprila: Rudolf Svetlin, mazačev sin, 11 mesecev, Poljanska cesta št. 17, za sušico. — Balbina Trampuš, sladničarja hči, 2 leti, Stari trg št. 13, za unetico v grlu. — Valentina Peksa, čevljarjeva hči, 2 leti, Poljanska cesta št. 18, za božastjo. — Jožefa Terdina, krčmarjeva udova, 70 let, Kurja vas, za otrpnenjem možganov.

13. aprila: Ivana Ziller, železniškega čuvaja hči, 2 leti, Poljanska cesta št. 18, za jetiko. — Janez Schönfullner, krojač, zdaj prisiljenec, 17 let, Poljanski nasip št. 50, za jetiko. — Marija Virant, šivilja, 50 l., Rožne ulice št. 3, za jetiko.

Tujci:

12. aprila.

Pri **Stonu**: Fischel z Dunaja. — Bentovec iz Amerike. — Pfurtscheller z Dunaja.

Pri **Maltcu**: Lupini z Dunaja. — Regersteiner iz Monakova. — Starker z Dunaja. — Bumb iz Augsburga. — Mikolašek z Dunaja. —

Pri **bavarskem dvoru**: Mischitz iz Celovca. — Schuln iz Gorice.

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
9. aprila	7. zjutraj	740.65 mm.	+ 4.6° C	z. bur.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	793.94 mm.	+ 7.0° C	z. bur.	obl.	dežja.
	9. zvečer	738.11 mm.	+ 6.1° C	z. gor.	obl.	
10. aprila	7. zjutraj	733.37 mm.	+ 5.5° C	sl. gor.	obl.	2.60 mm.
	2. pop.	729.92 mm.	+ 10.2° C	z. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	730.90 mm.	+ 6.8° C	sl. vzh.	obl.	
11. aprila	7. zjutraj	729.86 mm.	+ 5.8° C	z. gor.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	730.45 mm.	+ 11.6° C	m. bur.	obl.	dežja.
	9. zvečer	732.39 mm.	+ 6.9° C	sl. gor.	d. jas.	
12. aprila	7. zjutraj	731.00 mm.	+ 7.6° C	sl. bur.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	729.92 mm.	+ 10.5° C	z. bur.	obl.	dežja.
	9. zvečer	731.03 mm.	+ 7.3° C	sl. bur.	obl.	

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk je jel zadnje dni polagoma in sicer tolikanj enakomerno padati, da je ostal prejšnji srednji razloček mej maksimumom in minimumom skoro nespremenjen. Temperatura se je za spoznanje vzdignila, vender je bila še večinoma povsod podnormalna, sicer pa ne posebno ekstremna; mali razloček mej maksimumom in minimumom je ostal skoro nespremenjen. Vetrovi so bili nekoliko slabotnejši kot prej, vender so še večinoma prevladovali vzhodni in severni vetrovi. Nebo je bilo večinoma oblačno, vreme že menj stanovito, sem pa tja celo deževno.

Dunajska borza

dné 13. aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld. 35 kr.
Srebrna renta	79 " — "

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Zlata renta	98	15
5% marcna renta	93	15
Akcije narodne banke	830	—
Kreditne akcije	316	40
London	119	60
Srebro	—	—
Napol.	9	48½
C. kr. cekini	5	64
Nemške marke	58	50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	119
Državne srečke iz l. 1864	100	167
4% avstr. zlata renta, davka prosta	—	98
Ogrska zlata renta 6%	120	30
" " " " 4%	90	—
" " " " 5%	88	05
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	113
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	—	117
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	30
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	—
Kreditne srečke	100 g	